

2 สิงหาคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีเงินประกันความเสียหายจากการยกเลิกสัญญา
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัท เอ (บริษัทฯ) ได้ทำหรือกรณีเรียกเก็บเงินประกันความเสียหาย
จากการยกเลิกสัญญา ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัทฯ เป็นสำนักงานบัญชีให้บริการรับทำบัญชีและบริการ
ต่าง ๆ ตามที่ลูกค้าต้องการ เช่น การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการจ่ายเงินเดือน เป็นต้น บริษัทฯ จะ
ทำสัญญาให้บริการกับลูกค้าเป็นสัญญาปีต่อปี โดยชนบธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจ บริษัทฯ จะเรียกเก็บ
เงินประกันความเสียหายจากการยกเลิกสัญญาเป็นจำนวน 3 เท่า ของค่าบริการรายเดือนขั้นต่ำ ตามที่ระบุ
ไว้ในสัญญา และบริษัทฯ จะไม่นำเงินประกันดังกล่าวมาหักกลบกับหนี้ค่าบริการที่ลูกค้าค้างชำระอยู่ ทั้งนี้
เงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเลิกสัญญา มีดังต่อไปนี้

1. ลูกค้าต้องแจ้งยกเลิกการใช้บริการเป็นลายลักษณ์อักษรให้บริษัทฯ ทราบเป็นการ
ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 2 เดือน หากไม่ปฏิบัติ บริษัทฯ จะเรียกเก็บค่าบริการจากลูกค้าเป็นจำนวน 2 เดือน

2. กรณีลูกค้าไม่ยินยอมจ่ายค่าบริการเป็นจำนวน 2 เดือน ดังกล่าว บริษัทฯ จะยึดเงิน
ประกันความเสียหายจากการยกเลิกสัญญา

3. หากลูกค้าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการยกเลิกสัญญาดังกล่าวใน 1. และได้ชำระยอดหนี้
คงค้างค่าบริการที่ลูกค้าต้องชำระแก่บริษัทฯ ทั้งหมดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว บริษัทฯ จะคืนเงินประกันความ
เสียหายดังกล่าวข้างต้นทั้งจำนวนแก่ลูกค้า

บริษัทฯ จึงขอทราบว่า

1. บริษัทฯ จะต้องนำเงินประกันความเสียหายดังกล่าว มารวมคำนวณเป็นเงินได้เพื่อเสีย
ภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือไม่

2. เมื่อลูกค้าจ่ายเงินประกันความเสียหายดังกล่าวให้บริษัทฯ ลูกค้ามีหน้าที่หักภาษี ณ ที่
จ่าย หรือไม่

ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีเงินประกันความเสียหายจากการยกเลิกสัญญาจ้างของ
บริษัทฯ หากเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ไม่ต้องนำมาถือเป็นรายได้ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา
65 แห่งประมวลรัษฎากร และไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่อย่างใด

1. โดยชนบธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจได้มีการเรียกเก็บเงินประกัน

2. ต้องมีการคืนเงินประกันให้แก่ผู้รับบริการทันทีที่สัญญาสิ้นสุดโดยไม่มีเงื่อนไข

แต่กรณีเกิดความเสียหาย ผู้ให้บริการมีสิทธิหักกลบหนี้ได้

3. เงินประกันที่เรียกเก็บต้องไม่เกิน 6 เท่าของค่าบริการรายเดือน และ
4. สัญญาให้บริการมีอายุสัญญาไม่เกิน 3 ปี

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทัศนมณฑิธร

(นางวณี ทัศนมณฑิธร)

รองอธิบดี รักษาการในตำแหน่ง

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 9

โทร. 0-2272-9056

ที่ กค 0702/5807

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

2 สิงหาคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการจ่ายเงินค่านายหน้าไปต่างประเทศ
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2552 และลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท เอ (ผู้ว่าจ้างฯ) เป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้ทำสัญญาว่าจ้างกับบริษัท บี (ผู้รับจ้างฯ) เป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายฮ่องกง ไม่มีสถานประกอบการในประเทศไทยตามสัญญาว่าจ้างดังกล่าว ผู้รับจ้างฯ มีหน้าที่เป็นตัวกลางในการติดต่อ จัดหาและอำนวยความสะดวกในการจัดหาผู้ขายวัตถุดิบในประเทศต่างๆ และช่วยต่อรองราคา แต่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในการซื้อทั้งสิ้น ผู้ว่าจ้างฯ จ่ายค่าตอบแทนให้ผู้รับจ้างฯ ในรูปนายหน้าเป็นจำนวนเงินเหรียญดอลลาร์สหรัฐต่อเมตริกตัน หรือน้ำหนักของวัตถุดิบที่ได้มีการตกลงราคาซื้อขาย โดยผู้ว่าจ้างฯ จะทำการจ่ายค่าตอบแทนเมื่อการซื้อขายดังกล่าว ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการซื้อขายแล้ว ทั้งนี้ ผู้รับจ้างฯ ไม่ได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อธุรกรรมดังกล่าว ผู้ว่าจ้างฯ จึงขอหารือว่า การจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าว ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนดังนี้

1. กรณีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย หากผู้รับจ้างฯ เป็นนิติบุคคลที่ได้รับค่านายหน้า มีถิ่นที่อยู่ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน มิได้ประกอบกิจการผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย ผู้รับจ้างฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทยตามข้อ 7 วรรคหนึ่ง แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ประกอบกับมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีอากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2505 ผู้ว่าจ้างฯ จ่ายค่านายหน้าให้กับผู้รับจ้างฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีผู้ว่าจ้างฯ จ่ายค่านายหน้าให้ผู้รับจ้างฯ เข้าลักษณะเป็นการจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการนอกราชอาณาจักร เนื่องจากการให้บริการในต่างประเทศ ผู้ว่าจ้างฯ ไม่มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/6 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทัศนมณฑิเยร

(นางวณี ทัศนมณฑิเยร)

รองอธิบดี รักษาการในตำแหน่ง

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 12 โทร. 0-2272-8288

ที่ กค 0702/5808

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

2 สิงหาคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการใช้สิทธิเลือกเสียภาษีของสามีและภริยา
เรียน

อ้างถึง หนังสือหรือ เรื่องการนำดอกเบี้ยว หัก ณ ที่จ่ายของคู่สมรสรวมคำนวณภาษี

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ท่านมีเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้ และเงินปันผล ภริยามีเงินได้เฉพาะดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้เพียงประเภทเดียว จึงขอหารือว่า

1. ท่านจะเลือกใช้สิทธินำเงินได้ ประเภทเงินปันผล และดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้เฉพาะ ส่วนของตนเองมาขึ้นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี โดยไม่นำเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้ส่วน ของภริยามารวมคำนวณในการขึ้นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และไม่หักลดหย่อน ในส่วนของภริยา จะได้หรือไม่

2. ภริยาจะนำเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้ มาแยกขึ้นแบบแสดงรายการโดย ไม่นำมารวมคำนวณกับเงินได้ของสามี หรือจะไม่นำเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวดังกล่าวมาขึ้นแบบแสดง รายการเพราะถือว่าได้เลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ไว้แล้ว จะได้หรือไม่
ดังกล่าวความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีที่ท่านและภริยาต่างมีเงินได้ทั้งสองฝ่าย มาตรา 57 ตรี วรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดว่า “ในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้น ถ้าสามีและภริยา อยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีล่วงมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามี และให้สามีมี หน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นแบบรายการและเสียภาษี...” ตามข้อเท็จจริงสามีมีเงินได้ประเภท ดอกเบี้ยจากตราสารหนี้และเงินปันผล ภริยามีเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้เป็นกรณีสามีและ ภริยาที่อยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ดังนั้น จึงต้องถือว่าเงินได้ของภริยาเป็นเงินได้ของสามี และสามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นแบบรายการและเสียภาษีโดยถือว่า สามีภริยาเป็นหน่วยภาษี เดียวกัน และเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้ และเงินปันผล ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษี ตามที่ถูก หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ โดยไม่นำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นก็ได้ตามมาตรา 48 (3) และมาตรา 50 (2) แห่งประมวลรัษฎากร แต่เนื่องจากสามีภริยาถือเป็นหน่วยภาษีเดียวกันสามีจะเลือกใช้สิทธินำเงินได้ ดังกล่าวมารวมคำนวณภาษีเฉพาะส่วนของตนไม่ได้ ท่านจะต้องนำเงินได้ประเภทดอกเบี้ยวจากตราสารหนี้ และเงินปันผล ทั้งส่วนของตนและภริยา มาขึ้นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ขอแสดงความนับถือ

วณิ ทศนมนเทียร

(นางวณิ ทศนมนเทียร)

รองอธิบดี รักษาการในตำแหน่ง

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

9 สิงหาคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการโอนกิจการบางส่วน
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท พี (บริษัทฯ) ได้รับโอนกิจการบางส่วน มีข้อเท็จจริง
สรุปได้ดังนี้

1. บริษัทฯ เป็นบริษัทฯ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ประกอบกิจการผลิต ส่งออก
ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ชิ้นส่วน PICK UP UNIT หรือหน่วยหัวอ่านแผ่นซีดี โดยบริษัทฯ มียอดขาย
ส่งออกร้อยละร้อย บริษัทฯ เริ่มประกอบกิจการด้วยการรับโอนกิจการบางส่วนจากบริษัท เอ บริษัทฯ ได้ทำ
สัญญาซื้อกิจการหรือทรัพย์สินทั้งหมดของสาขาที่ 1 ของบริษัท เอ โดยบริษัทฯ เริ่มประกอบการตั้งแต่วันที่
28 มีนาคม 2551 เป็นต้นไป ส่วนบริษัท เอ ได้หยุดกิจการของสาขาที่ 1 และได้แจ้งลดสาขาในวันดังกล่าว
แต่บริษัท เอ ยังคงประกอบกิจการและอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ ได้นำส่งแบบ ภ.พ.36 และแบบ
ภ.ง.ด.54 ตั้งแต่เดือนเมษายน 2551 เป็นต้นมา ส่วนใหญ่เกิดจากการชำระหนี้ค่าลิขสิทธิ์และค่า
เครื่องหมายการค้าค้างจ่ายให้แก่ V ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและประกอบกิจการขายสินค้าในประเทศ
ญี่ปุ่น การชำระหนี้ดังกล่าวเกิดจากผลการรับโอนกิจการสาขาที่ 1 จากบริษัท เอ ซึ่งส่วนหนึ่งของการรับโอน
บริษัทฯ ได้ซื้อรายการทางบัญชีหนี้สินหมุนเวียนอื่นที่มีรายการค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้าค้างจ่าย
รวมอยู่ด้วย จำนวน 129,326,572.77 บาท โดยค่าลิขสิทธิ์คำนวณตามอัตราส่วนร้อยละ 5 และค่า
เครื่องหมายการค้าร้อยละ 3 ของยอดขายสินค้าของบริษัท เอ ในแต่ละเดือนของปี 2550 ซึ่งต้องชำระ
ให้แก่ V ในปี 2550 มีกำหนดการจ่ายหนี้สินดังกล่าวในแต่ละเดือนภายใน 45 วัน นับแต่สิ้นสุดไตรมาส
(ทุก 3 เดือนจ่ายภายใน 45 วัน) ภายหลังจากการรับโอนกิจการชำระหนี้สินดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของ
บริษัทฯ

2. ต่อมา บริษัทฯ ได้รับการตรวจก่อนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากสำนักงานพื้นที่... และได้
แจ้งผลการตรวจว่า การที่บริษัทฯ นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.36 และถือเป็นภาษีซื้อในเดือนภาษี
เมษายน 2551 เดือนภาษีกรกฎาคม 2551 เดือนภาษีสิงหาคม 2551 เดือนภาษีกันยายน 2551 เดือน
ภาษีตุลาคม 2551 และเดือนภาษีพฤศจิกายน 2551 จากค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้าค้างจ่ายที่
ได้รับภายหลังจากการรับโอนกิจการซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนร้อยละ 5 และร้อยละ 3 ของยอดขายในแต่ละ
เดือนของปี 2550 ที่เป็นของบริษัท เอ ทั้งหมด โดยบริษัท เอ ยังไม่มีการชำระหนี้จึงบันทึกเป็นบัญชี
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายไว้ และได้นำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมาคำนวณกำไรสุทธิของบริษัท เอ ไปแล้ว สำหรับรอบ
ระยะเวลาบัญชีปี 2550 ตลอดจนการจ่ายชำระค่าใช้จ่ายดังกล่าวตามสัญญาได้ถึงกำหนดชำระแล้ว ซึ่ง
บริษัท เอ จะต้องดำเนินการชำระให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการโอนกิจการ ไม่ใช่ภาระของบริษัทฯ ภาษีซื้อที่
เกิดขึ้นในเดือนดังกล่าว เป็นภาษีซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการของบริษัทฯ ถือเป็นภาษี

ข้อห้ามตามมาตรา 82/5 (3) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ จะนำภาษีซื้อดังกล่าวมาหักออกจากภาษีขายไม่ได้ บริษัทฯ จึงต้องรับผิดชอบในภาษีมูลค่าเพิ่ม พร้อมเบี้ยปรับ แต่บริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับเจ้าพนักงานประเมิน (เจ้าพนักงานฯ) โดยเห็นว่า เมื่อบริษัทฯ ได้รับโอนกิจการทั้งหมดของสาขาที่ 1 ของบริษัท เอ บริษัทฯ จึงมีหน้าที่ชำระหนี้และยื่นแบบนำส่งภาษี ภ.พ.36 และ ภ.ง.ด.54 ส่วนกรณีที่บริษัท เอ ชำระค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้าล่าช้า เนื่องจากบริษัท เอ ประสบปัญหาเงินทุนขาดสภาพคล่องตัว จึงได้เจรจาขอชะลอชำระหนี้และได้บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายค้างจ่ายไว้จนถึงวันที่โอนกิจการ ขณะนี้บริษัทฯ ได้ดำเนินการปรับปรุงและชำระหนี้ตามผลการตรวจของเจ้าพนักงานฯ แล้ว บริษัทฯ จึงขอทราบว่

1. ภาษีซื้อที่เกิดจากการชำระค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้าเป็นภาษีซื้อต้องห้ามหรือไม่
2. กรณีการจ่ายค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้า ใครเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ ภ.พ.36 และ ภ.ง.ด.54
3. หากภาษีซื้อที่เกิดจากการชำระค่าลิขสิทธิ์และค่าเครื่องหมายการค้าเป็นภาษีซื้อต้องห้าม บริษัทฯ จะต้องดำเนินการอย่างไร และจะมีสิทธิขอคืนได้หรือไม่
ดังกล่าวละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีที่บริษัทฯ ได้รับการตรวจก่อนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจาก สท.... และ สท.... ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่บริษัทฯ แล้ว หากบริษัทฯ ไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจของเจ้าพนักงานฯ บริษัทฯ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยบริษัทฯ ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการตรวจตามมาตรา 30 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทศนมณฑียร

(นางวณี ทศนมณฑียร)

รองอธิบดี รักษาการในตำแหน่ง

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษีฯ ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 8

โทร. 0-2272-8399